

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituții, Cluburi și Proprietari 2000
Un număr vechi 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU

Director: AL. MUNTEANU

Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF

Direcția 3.26.60.
Telefon: Administrația 3.26.60.
Redacția și provincia 3.26.60.

Braun Coloman

jucător și animator
al Juventusului

Confrății noștri se întrec în raționamente complicate, în marginea manifestărilor echipelor divizionare. Am cetit o mulțime de teorii și am aflat o seamă de opinii savante, după fiecare din etapele diviziei naționale A.

Astfel, în jurul Juventusului s'au făcut comentarii din cari, reese meritele tuturor în ameliorarea echipei.

Parcă intenționat, toată lumea a omis un nume și poate al celui mai de seamă din factorii echipei roș-albastre. Nimeni n'a vorbit de rolul lui Braun, un cuvânt nu s'a spus despre acest încercat și serios specialist, care reamintește și însușirile și activitatea lui Steinbach.

Nu vrem să relevăm aci meritele lui Braun în dezvoltarea tehnică a Sportului Studențesc, nici în pregătirea juniorilor bucureșteni; Braun ca jucător și ca animator al Juventusului, iată subiectul acestor rânduri.

Mai precis, nu vrem să vorbim de rolul moral a lui Braun și nici de modul cum a jucat în unul sau altul din matchurile de campionat.

Braun ne interesează sub un raport cu totul particular.

Nu știm dacă marea public a observat că în ultimele matchuri ale roș-albaștrilor, în partidele cele mai grele, cari au reclamat eforturi mari, un om s'a impus prin jocul său inteligent, dar și prin contribuția sa atletică aproape peste nivelul adversarilor și a coechipierilor. Este vorba de Braun. Lucrul acesta este cu atât mai remarcabil cu cât ne gândim la faptul că Braun este jucător activ de aproape 15 ani, iar ca vârstă a trecut de 30 ani.

Insistăm asupra acestor două amănunte precise, pentru a relua o veche opinie, prezentată în repetate rânduri în aceste coloane. La noi, un fotbalist este bătrân la vârsta de 26 ani, un jucător începe să îmbătrânească îndată ce a trecut de 22 ani. Falsă concepție asupra vârstei într-un sport de echipă — bazat pe asociație — cum este fotbalul.

Nu există limite fixe sub raportul vârstei. Prin aceasta înțelegem că fotbalistul îmbătrânește dacă nu duce o viață sportivă și nu trăiește regulat, cum trebuie să trăiască orice

atlet. Alcoolul, consumat în cantități mari, fumatul nopțile pierdute, lipsa de antrenament regulat în tot anul, excesele sexuale, bolile și rănilor nevindecate cu îngrijire, iată ce îmbătrânește un jucător de football. În Anglia, viața sobră, sportivitatea disciplinată, antrenamentul regulat și evitarea oricărui exces, explică de ce majoritatea jucătorilor din cluburile engleze au trecut de 30 ani și de multe ori se întâmplă ca media echipei naționale engleze să fie dincolo de 30 ani. În echipa Scoției, care a dispus acum două zile de Cehoslovacia cu 5-0, șase jucători au 30 de ani impliniți.

Nici unul din cazurile citate mai sus nu corespunde unei minuni. Depinde deci de voința jucătorului ca să treacă în activitate rodnică pentru echipa vârsta de 30 ani.

Mentalitatea dela noi este greșită. Lucrurile se judecă superficial și de aceea în loc să se caute cauzele și remediile lor, e mai comod să se spună că un jucător de 26 ani e bătrân.

Că vârsta este o chestie cu totul relativă în football vă dă exemplul mijlocașului centru al Juventusului.

Duce o viață regulată exemplar de ordonată și sportivă. Respectă obligațiile oricărui atlet cu răspundere și evită orice exces. E primul la antrenament și se îngrijește sub toate raporturile.

Braun, animatorul echipei Juventusiste, constituie după noi cea mai bună indicație că jucătorii noștri îmbătrânesc prea devreme din cauză că nu respectă legile elementare ale footballului.

Lis

Vasile Șerbănescu se reîntoarce în țară

După matchul dela Manchester Vasile Șerbănescu, campionul României la toate categoriile, intenționează să se reîntoarcă în țară. El va petrece sărbătorile Crăciunului în București.

Cupa „Mr. G.”

OSLO, 9. — În matchul de tennis pe teren acoperit, disputat aci pentru „Cupa Mr. G.”, jucătorii norvegieni și-au adjudecat ultimele două probe de simplu domni.

Ultimile rezultate:
Jensen (Norvegia) — Koerner (Danemarca) 6:1, 6:3, 7:5.

Hagenes (Norvegia) — Bekkevold (Danemarca) 6:1, 6:4, 6:1.

Având în vedere că după primele două zile, Danemarca a condus cu 1:3, Norvegia a eliminat echipa daneză cu 3:2.

Ori regulamentul Fifei nu e bun
Ori presa sportivă greșeste...

Dacă o echipă nu se prezintă la campionatul mondial, nu poate fi vorba de goal-averaje ci de RADIERE

România trebuie să fie calificată definitiv pentru turul final

În toate ziarele sportive a apărut știrile că Egiptul a „forțat” în fața României și matchul de tur a fost atribuit României cu un goal-averaj de 2-0.

N'am avut prilejul să studiez regulamentul Cupei Mondiale, însă am convingerea că nu conține o astfel de dispoziție, care socotește matchurile forțate numai la 2-0 în dauna echipei care a forțat. O astfel de dispoziție ar fi complet illogică și nedreaptă și ar însemna chiar un oarecare indemn pentru o mare parte a țărilor, să nu se prezinte la matchurile în deplasare și să piardă numai cu 2-0, când rezultatul de pe teren ar putea fi mult mai mare în detrimentul lor. Cu un rezultat stabilit oficial numai cu 2-0, fiecare țară ar avea o șansă serioasă la matchul de retur, pe teren propriu și astfel ar putea asigura calificarea pentru turul final.

În acest caz „para care a făcut un act de indisciplina” către F. I. F. A. și de neobligație către adversarul fixat, ar avea o situație mai favorabilă decât țările cari ar disputa cinstit și loial matchurile lor de tur și retur.

Chestiunea are și o latură importantă din punct de vedere bănesc. Nu vorbim despre cazul României — Egipt, unde echipa care a forțat a fost aceea care trebuia să primească.

Dacă însă — ceea ce este mai probabil de închipuit — o echipă ar forțat când trebuie să se deplaseze, ea ar provoca adversarului său o pagubă enormă, privându-l de venitul unui match internațional și de interesul publicului — fiind vorba de calificarea în campionatul mondial.

Un exemplu va lămurii ce consecințe ar putea să aibă o astfel de dispoziție de care ar beneficia federația încorectă.

Să presupunem că România ar fi fost sortită într-o grupă cu Italia. Primul match ar fi trebuit să se

joace în Italia. L-am pierdut, desigur, cu cel puțin trei puncte diferență.

Italianii, știind că un match forțat ar însemna 2-0, ar forțat la retur și cu toate acestea ar rămâne calificată pentru turul final, iar federația noastră, nu numai că ar fi privată de posibilitatea de a egala avantajul adversarilor pe teren propriu — ceea ce în football niciodată nu „este exclus” — dar totdeauna ar pierde și venitul unui match României — Italia, jucat la București, care desigur ar însemna o frumoasă sumă de cel puțin un milion — în casa federației noastre, chiar și în cazul când egalarea avantajului n'ar reuși.

Se vede că goal-averajul de 2-0 nu poate fi logic și ar da prilej de păgubirea adversarului fixat.

Repetăm: nu credem ca F. I. F. A. în conducerea sa să găsească oarecum cu multă pricepere și multă experiență, ar fi introdus în regulamentul „Cupei Mondiale” o astfel de dispoziție și credem că știrile apărute în presa sportivă din România nu sunt exacte.

Singura dispoziție, natural, justă și logică, ar fi ca echipa care ar forțat, să piardă și șansele de joc în retur, PRIN RADIERE. Însă dacă forțarea în retur, rezultatul turului va fi anulat și în amândouă cazurile federația care a forțat să fie, pur și simplu, radiată din competiție, iar adversarul să fie calificat.

Dacă totuși există o dispoziție în acest sens, trebuie să constatăm că F. I. F. A. a greșit, că regulamentul are o lacună foarte mare, care trebuie să fie modificată.

Poate că pentru campionatul în curs acest punct de vedere n'ar avea o influență, însă pentru viitor ar fi indicată o modificare în acest sens.

F. I. F. A. are starea să facă o propunere în acest sens forului suprem al footballului internațional.

E venisist.

Nu interesează că e cel mai vechi venisist din echipa negrilor. Nu interesează că are cea mai veche licență din jucătorii primei echipe a Venusului. Nu interesează că e singurul din jucătorii venusisti care de 8 ani nu și-a mai schimbat clubul.

Ceace constituie suprema calitate a lui Petea este convingerea sa venisistă. Dragostea sa nedimințită pentru club. Modestia sa proverbială masată într-o pasiune care nu se va sfârși — credem — decât o dată cu el.

Il cunoaștem pe Petea, de multă vreme.

Sub fruntea sa îngustă, tăciunii ochilor mocnesc gânduri ascunse. Este tăcut. Aproape timid. Vorbește puțin. Nu asvârle niciodată fraze mari.

Când știi să-l înțelegi însă, e mai, convingător și mai vorbăreț ca cei mai limbuși jucători.

L-am urmărit la Budapesta, cu prilejul matchului Venus — Ujpest, pentru Cupa Europei Centrale. Negri sperau atunci într-o revanșă. N'au reușit-o. Dar ca întotdeauna au imprăștiat o atmosferă de românism convingător.

În hallul hotelului, înaintea matchului, conducătorii clubului au în-

PETEA VÂLCOV Jucătorul No. 1 al clubului Venus

La football e nevoie de picioare bune dar și de un suflet mare; Petea le are..

La capătul numeroaselor sale sărbători sportive, clubul Venus va adăuga o festivitate de frumos răsunet: va sărbători 8 ani de activitate venusistă ai lui Petea Vâlcov.

N'a fost fixată data. Nu s'a hotărât programul sărbătoririi. Nu se cunosc participanții, și nici detaliile festivității.

Sărbătorirea aceasta însă impune de acum prefața câtorva precizări, cari pot fi reunite în chenarul celui mai meritat omagiu pe care l-am semnat vreodată.

Sunt în footballul românesc numeroși jucători de valoare. Sunt jucători buni. Jucători vechi. Jucători conștanți. Foarte puțini însă — era să scriem niciunul — au reușit să ajungă totalul calităților lui Petea. Foarte puțini au reușit, în clipa bilanțului definitiv, să adune sub rubrica activului, atâtea cifre de valoare, ca Petea.

Nu este vorba doar de valoarea footballistică.

Footballul românesc a produs jucători mai buni decât Petea. Istoria footballului nostru cuprinde nume mai sonore decât acela al lui Petea.

Niciunul din aceste nume însă n'a avut, ca numele lui Petea Vâlcov, slăuirea unui caracter impecabil.

Pentru noi, Petea nu este doar un excelent jucător.

Are un talent admirabil. De acum opt ani, când a trecut din obscură echipă Mihai Viteazul în marea echipă a Venusului, a progresat enorm.

A ajuns un jucător complet: viguros, precis, eficient, tehnic, pătrunzător.

Dar nu talentul său de jucător justifică sărbătorirea pe care i-o pregătește gruparea Venus.

Jucătorii buni mai există.

Sunt foarte puțini jucători însă cari să-și fi putut dubla valoarea cu o dragoste de club pe care să n'o învingă intemperiele niciunei neînțelegeri.

Din acest punct de vedere, Petea Vâlcov rămâne o pildă. Un admirabil exemplu.

De opt ani face parte din marea familie a Venusului. Și-a ales familia aceasta, și-a apropiat-o, s'a topit în febra de sportivitate a negrilor și a rămas cu un temperament de venisist pe care nimic nu i-l mai poate altera. Nu mai e jucător. Nu mai e basarabean.

E venisist.

Nu interesează că e cel mai vechi venisist din echipa negrilor. Nu interesează că are cea mai veche licență din jucătorii primei echipe a Venusului. Nu interesează că e singurul din jucătorii venusisti care de 8 ani nu și-a mai schimbat clubul.

Ceace constituie suprema calitate a lui Petea este convingerea sa venisistă. Dragostea sa nedimințită pentru club. Modestia sa proverbială masată într-o pasiune care nu se va sfârși — credem — decât o dată cu el.

Il cunoaștem pe Petea, de multă vreme.

Sub fruntea sa îngustă, tăciunii ochilor mocnesc gânduri ascunse. Este tăcut. Aproape timid. Vorbește puțin. Nu asvârle niciodată fraze mari.

Când știi să-l înțelegi însă, e mai, convingător și mai vorbăreț ca cei mai limbuși jucători.

L-am urmărit la Budapesta, cu prilejul matchului Venus — Ujpest, pentru Cupa Europei Centrale. Negri sperau atunci într-o revanșă. N'au reușit-o. Dar ca întotdeauna au imprăștiat o atmosferă de românism convingător.

În hallul hotelului, înaintea matchului, conducătorii clubului au în-

sistat asupra importanței rezultatului.

L-am urmărit pe Petea. N'a scos o vorbă. Doar în tăciunii ochilor i s'a prelins o lăcrimă scurtă de nădejde.

L-am întrebat:

— Ce crezi?..

Ne-a răspuns modest:

— Voi face tot ce pot.

Venus a pierdut matchul.

L-am văzut și după match. Mai negru, parcă. Mai vânat. Mai tăcut. Tăciunii ochilor fuseseră știinși de undă unei lacrimi..

Nu l-am mai întrebat nimic. A venit el singur, și ne-a șoptit, ca o scuză:

— Nu am putut face mai mult..

De atunci, Petea a avut numai prilejul de bucurie. Echipa sa a câș-

tigat mereu. Aproape mereu.

În minte însă, păstrăm și astăzi imaginea unui jucător admirabil care nu și-a putut reține o lăcrimă, după o înfrângere importantă a echipei sale.

Un jucător care plânge pentru ne-cazul unui succed al echipei sale, constituie o raritate.

Petea e dintre aceștia.

Deaceia, sărbătorirea sa e justă. Deaceia banchetul în cinstea sa va strânge în jurul paharelor și-a buzelor urări foarte mulți admiratori. Ei noi — severi adesea cu jocul lui Petea — vom fi printre primii cari vom ridica paharul pentru cel mai vechi jucător venisist din prima echipă a negrilor, pentru cel mai nou venisist ca intensitate de simțimant.

George Fulga

Ethnicos din Pireu va utiliza un jucător român?

ATENA (Dela corespondentul nostru). Gruparea Ethnicos din Pireu se pregătește intens pentru jocurile oficiale, care le are de susținut în campionat.

Un fapt, care a produs un interes deosebit este acela că în gruparea lui Humis va fi încercat un jucător originar din România și anume Achile Atanasiu, fost până acum o lună jucător al formației bucureștene Orfeu.

Atanasiu a sosit la Atena, unde își va continua studiile. La antrenamentul ce l-a făcut sub conducerea d-lui Negroponte, bucureșteanul Atanasiu a corespuns.

În vederea introducerii lui definitive, în prima echipă, Atanasiu va juca un match de încercare în echipa secundă a lui Ethnicos într-un match care va avea loc Du-

măcă la Pireu, urmând să joace într-unul din posturile liniei ofensive.

T. H.

Tommy Farr nu are adversar

Tommy Farr nu va boxa așa cum se proiectase la început, cu Nathan Mann, recentul învingător a lui Pastor. Adversarul pe care-l va întâlni la 21 Ianuarie la Madison Square Garden, nu a fost încă desemnat.

În celeace privește matchul său cu Braddock, care trebuie să-l dispute la 26 Februarie, este asigurat.

În afară de aceasta, învinsul lui Joe Louis mai are să se pronunțe asupra câtorva oferte pe cari le-a primit.

Federatia română de atletism va cere:

- organizarea decathlonului balcanic
- organizarea Balkaniadei de cross-country

Sezonul athletic pe anul 1938 se anunță bogat în evenimente.

Biroul Federal F. R. A. în ședința de ieri seara, a discutat proiectul de program întocmit de comisiunea tehnică și asupra cărui noi vom publica un amplu reportaj într-un

număr viitor, deoarece el reprezintă o etapă însemnată în evoluția sportului athletic românesc.

Pentru astăzi vom semnaliza intenția Federației române de atletism de a cere organizarea, pen-

tru anul viitor, a campionatului balcanic de decathlon și a celui balcanic de cross-country.

Amândouă aceste competițiuni ar urma să fie or-

ganizate la București. Prima la începutul lunii Octombrie, iar cea de a doua la sfârșitul lunii Noembrie 1938.